

Det, Fremskridtspartiet foreslår, er, at man skal sætte fordelingen af de midler, der er afsat til privat boligforbedring i bero, indtil man har fået Justitsministeriets besvarelse af, om en omfordeling kunne ske, uden at der ville være tale om lov med tilbagevirkende kraft. Begge dele er opfyldt, og derfor er beslutningsforslaget fuldstændig overflødig.

Det Konservative Folkepartis melding på det, der vel er substansspørgsmålet, skal også være ganske klar: Fordelingen af midlerne for 1998 har været en farce. Det har været præget af tilfældigheder, og det sker ikke igen, i hvert fald ikke med konservativ deltagelse. Jeg har også noteret mig, at boligministeren åbent har sagt, at nu sætter vi os til forhandlingsbordet og forhandler om, hvordan vi fordeler pengene for 1999 og frem. Vi skal nok finde en måde, og vi skal også nok finde en måde, som det teknisk kan lade sig gøre på, uden at man kommer ind i det her cirkus én gang til.

Det er rigtigt, at jeg som ordfører for Det Konservative Folkeparti har sagt, at vi ville gå ind for en omfordeling af 1998-midlerne, men under den klare forudsætning, at det kunne ske, uden at der ville være tale om lov med tilbagevirkende kraft, og altså uden at de, der var kommet til pengene, kunne rejse et erstatningskrav.

Det har vi nu fået afklaret, og det kan ikke lade sig gøre. Derfor betragter vi fra konservativ side sagen som værende afsluttet. Der er betalt nogle meget dyre lærepenge, men vi tager til efterretning, at man altså ikke kan lave omfordeling for 1998, uden at det vil ske med tilbagevirkende kraft, og det ønsker vi ikke at medvirke til.

Hvis Fremskridtspartiet insisterer på – det vil jeg sådan set fraråde dem – at lade dette beslutningsforslag komme til anden behandling, så kan Folketingets medlemmer stemme imod, de kan stemme for, eller de kan undlade at stemme. Det gør ingen forskel, det er hamrende ligegyldigt, for alt, hvad Fremskridtspartiet foreslår i dette beslutningsforslag, er opfyldt.

Det er spild af tid, og det havde været klædeligt også for Fremskridtspartiet, om man ikke havde spildt Folketingets tid med et så inderligt overflødig forslag.

Villy Søvndal (SF):

Fremskridtspartiets beslutningsforslag er udtryk for det modsatte af at være klog på forhånd, nemlig at være klog, når man konstaterer,

at noget gik galt. Og det er selvfølgelig en disciplin, man altid kan findyrke.

Hvis der er nogen, der har grund til at pudse glorien i den her sag – det mener jeg i virkeligheden ikke der er – er det vel alene SF. Vi advarede faktisk boligministeren på baggrund af en konkret henvendelse, der meget præcist beskrev, hvordan det her begivenhedsforløb ville komme til at udvikle sig. Vi sendte det over til boligministeren og spurgte, om det ikke var muligt at forhindre det, for vi så jo straks, at når Venstre og De Konservative havde lavet noget sammen med regeringen, så var sandsynligheden for, at noget kunne gå galt, meget stor. I den situation har vi altid en rød lampe, der blinker.

Vi advarede, kan man sige, men advarslen blev overhørt. Man kan vel uddrage det af sagen her, at det skal man lade være med en anden gang.

Så kan man til selve indholdet i forslaget sige, at det, der er sket, er, at bl.a. København og Odense blev snydt, fordi København indtastede et forkert password på Internettet. Til det kan man sige, at det er et meget tilfældigt fordelingsprincip, der gør, at man har skolede edb-medarbejdere; dem, der har det, vinder, og dem, der ikke har det, taber.

Det er et for tilfældigt fordelingsprincip. Vi kan dog ikke gøre det om. Det ville være at komme fra asken i ilden, for dermed ville man påtage sig et erstatningsansvar. Derfor kan vi ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

Jeg har set, at hr. Hans Peter Baadsgaard, Socialdemokratiets boligpolitiske ordfører, har overtaget SF's idé om, at man ved næste års fordeling sammenlæste dette og næste år, og det er selvfølgelig altid fint, når man lader sig inspirere gode steder fra.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal på vegne af Det Radikale Venstre takke boligministeren for den grundige redegørelse, og på grundlag af konklusionerne heri vil jeg afvise dette beslutningsforslag.

I Det Radikale Venstre var vi positive over for at se på, om det var muligt med en eller anden form for compensation, men herom var der som bekendt ikke flertal blandt de partier, som står bag loven.

I Det Radikale Venstre vil vi positivt deltage i forhandlinger om fremtidige metoder til fordeling af den pulje, der vil blive besluttet ved finanslovbehandlingen.